

Posudek
na bakalářskou práci Petra Hampela
Vězení jako nástroj k nápravě pachatelů trestných činů

Petr Hampel předkládá k obhajobě přepracovanou verzi své bakalářské práce. Hned v úvodu chce konstatovat, že odstranil některé závažné nedostatky, takže v této podobě, i když s výhradami, je možno práci předložit k obhajobě.

Téma práce je jistě zajímavé a pro studenta oboru Pastorační a sociální práce nanejvýše vhodné. Stanovený cíl - pojednat o vhodnosti trestu odnětí svobody pro pachatele trestných činů z hlediska možnosti jejich nápravy – lze rovněž akceptovat. Pokud jde o jeho naplnění, autor se snaží o velmi široký záběr ve snaze postihnout všechny souvislosti, což přesahuje možnosti bakalářské práce i samotného autora.

Snaží se podat přehled o historii trestů, o příčinách páčání trestné činnosti, systému vězeňství v ČR i o vlastních možnostech nápravy odsouzených. Osnova práce je logická, ale její naplnění se autorovi zcela nedaří. Využívá celé řady různých odborných zdrojů, ale nedokáže je vždy stručně a systematicky seřadit do uceleného přehledu, takže práce často působí spíš jako mozaika a jednotící linie se ztrácí.

Autor se také dopouští celé řady formulací, které nesvědčí o zcela zvládnutých otázkách. Např. religiózní pojetí trestu(?) – str.2., nadvláda Říma (8. st.př.nl. – 6.st.př.nl. – str.5, na přelomu 17. a 18. století dochází k úpadku církevní moci – str.11. , pro mladistvé pachatele je zřizován zvláštní typ zařízení podobný věznici - str.34, do speciálních metod patří i výchovná funkce – str.37 atd.

V práci není explicitně formulován účel a cíle trestu, i když z kontextu je možné to odvodit. Kdyby to autor jasně formuloval, mohl by také přesněji hodnotit, jak jsou plněny. Přehled alternativních trestů, považují s ohledem na téma práce za nadbytečný. Anketa provedená mezi pracovníky VS ČR práci oživuje, i když nepřináší nic překvapivého. Pokud chce autor zachovat anonymitu respondentů, nemůže uvádět jejich funkce a místo působení. Závěry ankety i závěr práce vyznívají poněkud rozpačitě. To, že naplnění výchovné funkce VTOS je obtížné, často se nedaří, je všem, kteří působí v oblasti vězeňství jasné. Přesto na tuto skutečnost nelze rezignovat. Předpokládal bych, že autor v práci a zejména v závěru uvede přehledně faktory, které tento proces ztěžují, příp.znemožňuje a zároveň upozorní na cesty, jak tuto situaci zlepšit. Měl by se o to pokusit alespoň v rámci obhajoby.

Přes uvedené připomínky hodnotím snahu se s tématem vyrovnat, konstatuji, že došlo k pozitivnímu posunu oproti předchozí verzi práce a práci doporučuji k obhajobě.

Návrh hodnocení: **E – dostatečně.**

V Praze dne 29.12.2011

ing. Mgr. Jan Dočkal, CSc.